

[Dohrmann.]

Når statsministeren i fuldt alvor her kan stå og forsvere, at vi bevilger penge f. eks. til hver enkelt journalist, som skal ned og undersøge forskellen mellem et u-land med egne olieressourcer og et u-land uden olieressourcer, så kunne vi næsten lige så godt begynde at bevilge penge til f. eks. at undersøge, om det er mere vådt, når det regner, eller sådan noget; jeg mener, det er spild af penge. Jeg står her med en avisnotits, hvoraf det fremgår, at der er bevilget 75 unge danskere rejser til u-lande med samme formål. Vil ministeren lave den lov om eller hvad?

Statsministeren (Poul Hartling):

Den lov, som drejer sig om u-landsbistand, kan man naturligvis se på. Det står ikke i min magt at lave loven om, derimod i folketingets, hvis jeg må sige det til det ærede medlem.

Spørgsmålet er så videre, om det er rimeligt at bruge 200.000 kr. til rejsestipendier. Jeg vil stadig væk fastslå, at sammenstillingen med u-landsbistanden i øvrigt ikke er rimelig. Man kan så drøfte, om de 3,4 mill. kr. til oplysningsformål og de 200.000 kr. til rejsestipendier er for meget eller for lidt, men så længe der er en § 10 i loven, der fastslår, at der skal gives en bevilling til oplysningsformål, må administrationen naturligvis administrere den bevilling.

Jeg vil videre gøre opmærksom på, at det er ikke ministeriet, der fordeler disse penge. Det administreres gennem udenrigsministeriets kasser og kanaler naturligvis, men det er styrelsen for udviklingshjælpen, som bistået af et oplysningsudvalg fordeler bevillingen og også de 200.000 kr. til de 19 rejsestipendier, der har været tale om i år.

Glistrup (FP):

Statsministeren fremhævede, at journalistisk virksomhed kunne være en nyttig virksomhed, og det kan han da sikkert have ret i, men det er jo ikke det, der er problemet. Problemet er, om journalistisk virksomhed skal finansieres af redaktionerne eller af skatteyderne, og vi skal da ikke lægge skjul på, at vi i fremskridtspartiet mener, at det ikke er skatteyderne, der skal betale journalistudgifterne. Men nu må man efter det, statsministeren i øvrigt oplyste, formu-

lere spørgsmålet på den måde, om statsministeren er enig i, at det er redaktionerne, der skal betale journalistudgifterne, og ikke skatteyderne, og om statsministeren i konsekvens heraf som et led i spareplanerne vil tage initiativet til at ophæve den omhandlede § 10.

Statsministeren (Poul Hartling):

Det er klart, at det er redaktionerne, der skal betale journalistisk virksomhed i almindelighed, men man har altså fundet det rigtigt at sørge for, at der bliver givet oplysning om u-landsvirksomhed og specielt om den danske deltagelse i bistanden til udviklingslandene. Denne oplysningsvirksomhed har man en speciel bevilling til, som jeg flere gange nu har understreget, men denne bevilling kan naturligvis ændres. Den er imidlertid vedtaget med finansloven for i år. Den kan naturligvis nedsættes eller ændres i de kommende år, og det kan vi jo drøfte ved anden lejlighed.

Men jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg finder det i og for sig rimeligt, at man også fra statens side deltager i en sådan oplysningsvirksomhed. Det har medvirket til, at man kunne få bedre hold på de penge, som bliver uddelt. Der er ikke noget som helst om, at dette beløb tages af bistandspengene, men det kunne måske være en hjælp til, at bistandspengene bliver brugt på en bedre måde, og at der kommer forståelse i befolkningen for de problemer, som udviklingslandene står over for, og de problemer, som er forbundet med bistandsvirksomheden. Når vi bruger 1.000 mill. kr. årligt — det er endda noget over i år — på u-landsarbejde i henhold til finansloven, er det vel ikke nogen uhyrlig ting, at man bruger $\frac{1}{5000}$ af dette beløb, nemlig 200.000 kr., til den her omtalte information, men det er klart, at også de 200.000 kr. kan man se på i de kommende besparelsesrunder, og det er vi naturligvis villige til. Der er ikke nogen sten, vi ikke ønsker at vende i den sammenhæng.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Robert Pedersen (S) til indenrigsministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre for at nedsætte ventetiden for de patienter, der